

[Aksel Møller.]

som er nødvendig af Hensyn til Provinsens Erhvervsliv, for at det kan betjenes i samme Udstrækning og paa samme Maade som Københavns. Hvilke Hindringer er der for at lægge Afdelinger ud, f. Eks. til Aarhus, Aalborg, Esbjerg, Haderslev og Odense, Afdelinger, som er i direkte Telefonforbindelse med Hovedkontoret i København, og som inden for sine Instruktørs Rammer har Mulighed for at afgøre en lang Række Sager selv. Gang paa Gang har vi ogsaa fra mit Partis Side slaaget til Lyd for, at Brancheforeningerne fik en større og friere Stilling ved Valutarestriktionernes Administration. Endnu uden Resultat. Nu maa vi stille vort Haab til den højtærede Minister, thi naar vi nu engang skal leve under disse Direktorater, maa vi i alt Fald prøve paa at gøre dem saa smidige som muligt.

Der er ikke noget at sige til, hvis det er Prisstigningen, der giver Regeringen den alvorligste Hovedpine i Øjeblikket, for Pristalstigningen vil befordre den skæve Udvikling i vor Økonomi. Den fornemste Betingelse for, at vi kan gøre os til Herre over Inflationen, og det eneste Haab, vi har om det, er jo langt mere end et Spørgsmaal om, med hvilke Midler vi arbejder, det er et Spørgsmaal om, hvorvidt vi har moralsk Mod alle sammen til at anvende vor Autoritet over for det danske Folk, selv om vi skal ofre noget af den for at gøre Folket klar over Situationen og dets Forpligtelser i Situationen. Det er naturligvis en Oppositions Mennekeret under normale Forhold at gøre sig til Opsamlingssted for Misfornøjelse og Utilfredshed, men der findes Tider, der er saa unormale og saa farlige, at denne lette Opgave maa vrages af en ansvarsbevidst Opposition. Jeg forstod paa det ærede Medlem Hr. Hans Hedtoft, at han syntes, det var en billig Fornøjelse med disse Propagandafraaser. Jeg gaar ud fra, at han altsaa havde al mulig Anledning til at more sig paa billig Maade, da han stod heroppe, for der var jo ikke noget i det ærede Medlems Tale, som tydede paa, at han var villig til at se Genopbygningsopgaven som en forbrugsbegrænsende, købekraftsbegrænsende Opgave — Begrænsningen fordelt jævnt i det danske Folk. Derimod forstod jeg, at det ærede Medlem, naar han lægger sit Hoved paa Pudsen, ofte omgives af skønne Drømme om den høje Hæder, han øjner. Det kom stærkt til Orde i den Maade, hvorpaa han hudflettede os andre paa Baggrund af de Forventninger, Landstingsvalget havde skabt for ham. Jeg haaber imidlertid, at der ind imellem disse Drømme er vaagne Øje-

blikke, hvor han forstaar, at det, som han i Dag angriber, vil han blive nødt til at efterleve alt sammen, om den Hæder virkelig bliver hans at tage Plads paa Regeeringsbænken igen, og den Utilfredshed, som han i Dag saar ved sit Angreb paa det, han selv til den Tid skal gøre, vil komme til at bære mange fold Høst i Kommunisternes Lade.

Man ser da ogsaa, at i andre Lande, deri har det ærede Medlem Hr. Edvard Sørensen ganske Ret, hvor det ærede Medlem Hr. Hans Hedtofts Meningsfæller bærer Ansvarrets gyldne Kæder, tales der med et andet Mæle: „Arbejde, Arbejde og mere Arbejde“ er det berømte Citat fra Atlee. Man kunde fortsætte med et Citat af Gerhardsen, Norges socialdemokratiske Statsminister: „Det, som nu maa gøres, er at øge Produktionen gennem øget Arbejde pr. Arbejder, og til dette tiltrænges ikke blot Redskaber og Maskiner, men ogsaa haardt Arbejde og mindre Fritid“. Wigforss, der ogsaa er en nær Partifælle af det ærede Medlem Hr. Hans Hedtoft, advarer mod Lønforhøjelser, hvis man vil undgaa Prisstigningen, og saadan kunde man blive ved med Eksempler fra alle de Lande, hvor Mændene af det ærede Medlems Standpunkter er ved Magten. Her i Landet derimod, her er vi i den Situation, at vel tales der fra denne Talerstol om det Krav, som ansvarsbevidst rejses og stilles til alle Grupper, men i Fælledparken vedtages Resolutioner, hvori man kræver Nedsættelse af Arbejdstiden, længere Ferie, Forhøjelse af Lønningerne o. s. v., o. s. v.

Jeg frygter, at vi med denne Mangel paa indbyrdes Enighed om de Krav, som Tiden stiller til os, vil komme ud for endnu værre Ting end dem, vi oplever nu. Jeg haabede, at det ærede Medlem Hr. Hans Hedtoft i Dag havde kunnet berolige os med Hensyn til, hvilken Politik Fagorganisationerne vilde lægge op til, naar de mange Overenskomster til næste Foraar udløber. Jeg haabede, at det ærede Medlem i Dag vilde sige til os, at den Typografstrejke, vi har løbende her i Hovedstaden, og som føres med Maal, der langtfra kan hjælpe os fremad, ikke er Forløberen for omfattende Forsøg paa at give Inflationsfeberen i vort Samfund forøgede Kræfter, naar de manges Vilkaar skal ordnes. Det ærede Medlem sagde intet derom; jeg er heller ikke helt sikker paa, at han kan sige noget derom, for Sandheden er vel egentlig den, at han og hans ikke selv er Herrer derover. Jeg anklager ikke — det kunde aldrig falde mig ind — Socialdemokratiet for at være Anstifter af Typografstrejken. Jeg ved godt, hvem der